EL POU de la gallina
Revista manresana d'informació i opinió

Opinió | 31 | Actualitzat el 18/06/2016 a les 07:19

Tenir la raó i equivocar-se

Â

Hi ha individus amb poques habilitats i coneixements d'un tema concret que es consideren més capacitats que d'altres persones més ben preparades. Mesuren les seves habilitats i coneixements en excés, es sobrevaloren. És un clar biaix cognitiu que rep el nom d'efecte o síndrome de Dunning-Kruger.

L'individu que pateix aquesta síndrome és incapaç de veure la seva manca d'aptituds. Es pensen que les seves capacitats estan per sobre de la mitjana i a més no perceben la seva manca d'habilitat ni reconeixen els resultats dels altres, d'altra gent més capacitada. Són persones incapaces de copsar la seva incompetència. Les persones que són competents, les que no la pateixen, consideren que estan dintre de la mitjana i acostumen a ser humils i a dubtar dels seus resultats a l'hora d'exercir aquella habilitat o fer veure els seus coneixements.

Segons el tipus d'habilitats i coneixements la síndrome ens pot afectar a nosaltres o al veí. Ningú no n'està totalment salvat. Per tant, cal ser molt humils i prudents a l'hora d'opinar sobre alguns temes o en fer certes coses. Podem estar errats i, a més, no ser-ne conscients. Podria tractar-se d'una il·lusió i nosaltres, capficats en voler tenir la raó. Tres dels temes més freqüents on es produeix aquest efecte són el futbol, la política i l'educació. Però, podria estar equivocat en tot, perquè no tinc gaires coneixement sobre els biaixos cognitius.

Ja ho va dir en Charles Darwin molt abans que Dunnig i Kruger. La ignorància engendra més sovint confiança que el coneixement: són aquells que en saben poc, no els que en saben molt, els que afirmen assertivament que aquest o aquell problema mai no seran resolts per la ciència.